

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10CoPr/5/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8722203101
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:8722203101.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členiek senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, E., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Drobňák, s.r.o., IČO: 47 255 528, so sídlom Sídlisko I 997, Vranov nad Topľou, proti žalovanému: Ministerstvo obrany Slovenskej republiky, IČO: 30 845 572, so sídlom Námestie generála Viesta 2, Bratislava, o neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 04. októbra 2024, č.k. B3-24Cpr/2/2023-224, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovanému sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru doručeného 8.9.2022 (I. výrok), žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (II. výrok).
2/ V dôvodoch napadnutého rozsudku súd prvej inštancie zhrnul skutkové zdôvodnenie žaloby, ktoré žalobca vymedzil tak, že žalovaný v postavení zamestnávateľa uzatvoril s ním ako zamestnancom dňa 09.04.2017 pracovnú zmluvu na dobu neurčitú s druhom práce: „Zamestnanec dozornej a strážnej služby, Skupiny dozornej a strážnej služby a charakteristikou práce: Ozbrojená ochrana a stráženie dôležitých objektov s veľkým množstvom výbušnín, zbraní alebo horľavín“. Dňa 25.08.2022 s ním bol spísaný zápis o závažnom porušení pracovnej disciplíny, ktorý za zamestnávateľa spísal L.. B.. M. D., L.. B.. F. I., z ktorého vyplýva, že žalobca pri nástupe do práce dňa 24.08.2022 v čase o 18:40 hod. sa podrobil dychovej skúške vykonanej pomocníkom dozorného Vojenského útvaru XXXX D. na prítomnosť alkoholu v krvi, ktorá bola pozitívna, pričom pozitívna bola aj opakovaná skúška na alkohol vykonaná dozorným útvarom v čase o 19:05 hod., čo bolo oznámené oddeleniu Vojenskej polície Trenčín. Nakoľko hliadka vojenskej polície nebola v blízkosti vojenského útvaru, bola privolaná hliadka štátnej polície, ktorá vykonala ďalšiu dychovú skúšku na alkohol a pri meraní v čase o 20:08 hod. bola nameraná hodnota 0,23 mg/l a pri opakovanom meraní v čase 20:36 hod. s hodnotou 0,18 mg/l. O 23:00 hod. prevzala hliadka vojenskej polície žalobcu na ďalšie úkony. Na základe uvedeného skutkového zistenia zástupca veliteľa práporu, L.. M. D., konštatoval, že žalobca týmto konaním závažne porušil pracovnú disciplínu v zmysle čl. 13 ods. 3 písm. d) Pracovného poriadku MO SR, GŠ OSSR a OSSR, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.04.2008, nakoľko výsledky merania na zistenie alkoholu v dychu preukázali, že žalobca dňa 24.08.2022 nastupoval do práce pod vplyvom alkoholických nápojov, čím závažne porušil pracovnú disciplínu, a preto túto klasifikáciu konania predložil k rozhodnutiu veliteľovi XX. L. D.. Žalobca sa k tomuto zápisu vyjadril tak, že alkoholické nápoje pred nástupom do služby nepožil a užil len predpísané lieky, pričom dva dni doma farbíl kovový plot a prišiel do styku s acetónom a riedidlom. Ihneď po prvej dychovej skúške preto žiadal odber krvi, čo mu zo strany žalovaného, ani vojenskej polície nebolo

umožnené. Ďalej tvrdil, že Slovenský odborový zväz zamestnancov obrany, Závodný výbor pri XX. L. D. prerokoval na žiadosť veliteľa vojenského útvaru dňa 02.09.2022 závažné porušenie pracovnej disciplíny so záverom, že žalobca porušil pracovnú disciplínu v zmysle čl. 13 ods. 3 písm. d) pracovného poriadku a § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, a preto vyjadril súhlas s okamžitým skončením pracovného pomeru so žalobcom. Dňa 08.09.2022 bol so žalobcom vykonaný pohovor a vyhotovený záznam o personálnom pohovore pri závažnom porušení pracovnej disciplíny za prítomnosti D.. B.. G. T., G.. G.. G. L., F. I., G.. G. U. a D.. L. A., v ktorom bol popísaný skutok a konštatované závažné porušenie pracovnej disciplíny v zmysle čl. 13 ods. 3 písm. d) pracovného poriadku, na základe čoho potom so žalobcom dňa 08.09.2022 podľa ust. § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce H. XI. L. okamžite skončil pracovný pomer. Zároveň oznámil, že okamžité skončenie pracovného pomeru bolo vopred prerokované zástupcami zamestnancov - Závodným výborom. Žalobca list, v ktorom mu veliteľ XX. L. D. oznámil okamžité skončenie pracovného pomeru prevzal dňa 08.09.2022. Listom zo dňa 20.09.2022 oznámil právny zástupca žalobcu, že okamžité skončenie pracovného pomeru považuje žalobca za neplatné. Podľa dôvodov napadnutého rozsudku žalobca ďalej skutkovo doplnil, že dňa 25.08.2022 realizuje vojenská polícia priestupok, ktorého sa mal dopustiť v zmysle § 30 ods. 1 písm. f) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v rámci objasňovania ktorého požiadala vojenská polícia znalca G.. G. L. o vypracovanie odborného vyjadrenia k požitiu alkoholických nápojov žalobcom. V odbornom vyjadrení č. zn. úkonu 322/2022 sa znalec vyjadril, že prístroj AlcoQuant 6020 na vyšetrenie etylalkoholu v dychu reaguje iba na prítomnosť etanolu vo vydychovanom vzduchu, že práca s riedidlom neovplyvňuje výsledok dychovej skúšky, a že na základe vykonaných dychových skúšok je možné usúdiť, že žalobca požil alkoholické nápoje, pričom zo súdnolekárskeho hľadiska nebol ovplyvnený alkoholom. Znalec v znaleckom posudku ďalej uviedol, že zo súdnolekárskeho hľadiska je možné konštatovať, že žalobca požil alkoholické nápoje, avšak nebol ovplyvnený alkoholickými nápojmi, čo znamená, že sa nenachádzal ani v stave podnapitosti. Žalobca mal za to, že odborné vyjadrenie znalca nebolo brané do úvahy pri rozhodovaní o okamžitom skončení pracovného pomeru, popieral požitie alkoholických nápojov pred nástupom do zmeny a zdôraznil, že namerané hodnoty alkoholu nemali vplyv na jeho konanie ani vnímanie, v dôsledku ich požitia sa nenachádzal ani v stave podnapitosti, ktorý sa prejavuje miernym postihnutím fyzických a psychických funkcií, a ktorý osobu neobmedzuje pri vykonávaní bežných činností. Namietal, že zo strany žalovaného bolo zmarené jeho právo na obhajobu, žiaden z funkcionárov neprejavil záujem presne ustáliť, aké lieky žalobca pred nástupom na zmenu požil a ani nedošlo k odberu krvi. Okamžité skončenie pracovného pomeru považuje za neplatné, nakoľko nespĺňa podmienky § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, ani všeobecné nároky právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka, nakoľko je nejasné a neurčité. Poukázal ešte na to, že žalovaný toto konanie žalobcu posúdil ako hrubé porušenie pracovnej disciplíny podľa čl. 13 ods. 3 písm. d) pracovného poriadku, s ktorým mal byť pri nástupe do zamestnania oboznámený, avšak v čl. 13 ods. 3 písm. a) až e) sa uvádzajú menej závažné porušenia pracovnej disciplíny, pričom porušenia pracovnej disciplíny podľa čl. 13 ods. 3. písm. d) sa žalobca nedopustil, a ani dopustiť nemohol, napriek tomu zo strany žalovaného je to opakovane uvádzaný dôvod pre okamžité ukončenie pracovného pomeru. Žalobca tiež namietal, že nebol oboznámený so žiadnym predpisom alebo všeobecne záväzným pokynom žalovaného, ktorý by jednoznačne zakazoval požitie alkoholu pred nástupom do služby alebo s predpisom, ktorý by konkrétne určoval, aký postup má zachovať zamestnanec v prípade, že je u neho podozrenie z požitia alkoholických nápojov pred nástupom alebo počas výkonu služby. Napokon namietal aj kompetenciu veliteľa útvaru, D.. B.. T., skončiť s ním pracovný pomer.

3/ Súd prvej inštancie ďalej zhrnul procesnú obranu žalovaného. Uviedol, že so žalobcom uzavrel dňa 31.03.2017 pracovnú zmluvu s dohodnutým druhom práce - zamestnanec dozornej a strážnej služby, s nástupom do práce dňa 09.04.2017, pričom základnou pracovnou činnosťou žalobcu bola ozbrojená ochrana a stráženie dôležitých objektov s veľkým množstvom výbušnín, zbraní alebo horľavín, s osobitným kvalifikačným predpokladom platného zbrojného preukazu. Písomným vojenským rozkazom č. 165 zo dňa 23.08.2022 bol žalobca pridelený od 24.08.2022 do zmeny vojenského útvaru ako príslušník N. (N.T. D. F. X), a to v čase od 19:00 hod. do 7:00 hod. Dňa 24.08.2022 pri nástupe do zmeny bol v čase o 18:40 hod. podrobený dychovej skúške na prítomnosť alkoholu v krvi s pozitívnym výsledkom. Napriek tomu si žalobca išiel prevziať zbraň do skladu zbraní a streliva, pričom nepočkal ani na opakovanú skúšku, aj keď bol na to vyzvaný. Po rozdelení zmeny bola v čase o 19:05 hod. dozorným útvarom vykonaná opakovaná skúška na prítomnosť alkoholu v krvi, opäť s pozitívnym výsledkom. Vzhľadom na uvedené bola privolaná vojenská polícia, aby sa zistila presná hladina alkoholu v krvi žalobcu, prípadne aby sa vylúčila porucha alkohol testeru. Keďže najbližšie hliadka vojenskej polície bola až v Trebišove, bola privolaná polícia SR. Hliadka Policajného zboru SR dorazila do vojenského útvaru v čase o 20:00 hod., pričom o 20:08 hod. vykonali opakovanú dychovú skúšku s pozitívnym výsledkom,

príčom nameraná hodnota alkoholu v krvi žalobcu bola 0,23 mg/l, následne namerali hodnotu alkoholu v krvi žalobcu. Následne o 20:36 hod. bola vykonaná opakovaná dychová skúška, pričom aj tá vyšla s pozitívnym výsledkom 0,18 mg/l. Z uvedeného mal žalovaný za to, že žalobca závažne porušil pracovnú disciplínu tým, že nastúpil do práce pod vplyvom alkoholu. Žalobca sa porušenia pracovnej disciplíny dopustil počas nočnej služby, kedy ja najväčší predpoklad odcudzenia takýchto materiálov nepovolnými osobami. Nakoľko ide o reálne výbušniny, zbrane a horľaviny, nechcel sa žalovaný ani len hypoteticky domnievať, čo by sa stalo, ak by počas žalobcovho porušenia pracovnej disciplíny došlo k odcudzeniu čo i len nepatrného množstva strážených výbušnín, zbraní alebo streliva. Tvrdil, že požitie alkoholu žalobcom bolo preukazné až štyrmi dychovými skúškami. Za účelové považoval tvrdenie žalobcu o nejasnosti a neurčitosti okamžitého skončenia pracovného pomeru. V súvislosti s odborným vyjadrením č. 322/2022 znalca G. G. L., ktorý vo svojom vyjadrení uviedol, že žalobca sa nenachádzal v stave podnapitosti, pričom meraním zistená koncentrácia alkoholu nemala vplyv na jeho konanie a vnímanie, žalovaný poukázal na tú časť odborného vyjadrenia, kde znalec uvádza, že žalobca preukázateľne požil alkoholické nápoje, nakoľko v prístroji na vyšetrenie etylalkoholu v dychu sa nachádza senzor, ktorý reaguje iba na prítomnosť etanolu vo vydychovanom vzduchu. Preto obrana žalobcu, že celý víkend pracoval s farbami a riedidlom a užil liek v danom prípade neobstojí. Zároveň boli vykonané až štyri dychové skúšky, pričom počítaná je až tretia o 20.08 hod., nakoľko až pri tejto bol použitý alkohol tester, ktorý ukazuje presnú hodnotu alkoholu v krvi. Žalobcovi pritom vyšla už prvá orientačná skúška ako pozitívna, pričom znalec v odbornom vyjadrení uviedol, že žalobca musel vypiť väčšie množstvo alkoholických nápojov v čase pred vykonaním prvej orientačnej dychovej skúšky v čase o 18:45 hod.

4/ Právne odkazujúc na § 9 ods. 1 a 2, § 68 ods. 1 a 2, § 70 a § 81 písm. a) až c) Zákonníka práce súd prvej inštancie vysvetlil, že zamestnávateľ môže so zamestnancom okamžite skončiť pracovný pomer výnimočne, a to len z dôvodov taxatívne uvedených v zákone, a síce v prípade odsúdenia za úmyselný trestný čin a v prípade porušenia pracovnej disciplíny zamestnancom závažným spôsobom. Na okamžité skončenie pracovného pomeru sa vyžaduje, aby išlo o zavinené konanie zo strany zamestnanca, a to aj z nedbanlivosti, ktoré musí dosahovať intenzitu porušenia pracovných povinností závažným spôsobom. Pojem závažného porušenia pracovnej disciplíny nie je definovaný, pričom na jeho vymedzení závisí možnosť a rozsah postihu zamestnanca. Vymedzenie teda závisí v každom konkrétnom prípade na úvahe súdu. Rovnako ani intenzita porušenia pracovnej disciplíny nie je definovaná, avšak podľa judikatúry môže súd pri jej skúmaní prihliadnuť na osobu zamestnanca, funkciu, ktorú zastáva, situáciu, v ktorej došlo k porušeniu pracovnej disciplíny, na mieru zavinenia zamestnanca a dôsledky porušenia pracovnej disciplíny na zamestnávateľa.

5/ Ustálil, že medzi stranami neboli sporné okolnosti uzavretia pracovného pomeru, druhu vykonávanej práce, nástupu žalobcu do služby dňa 24.08.2022, prerokovania okamžitého skončenia pracovného pomeru so zástupcami zamestnancov, ako aj okolnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru dňa 08.09.2024. Ďalej ustálil, že sporným medzi stranami bolo to, či žalobca pred nástupom do služby pil alkoholické nápoje, teda či nastúpil pod ich vplyvom do zamestnania, či bol žalobca oboznámený s predpismi žalovaného, ktoré zakazujú zamestnancovi požitie alkoholu pred nástupom do služby, a či si žalobca prevzal zbraň napriek výzve žalovaného, aby počkal na druhú dychovú skúšku na alkohol.

6/ Vo vzťahu k oboznámeniu žalobcu so zákazom nastupovať do práce pod vplyvom alkoholu a s pracovným poriadkom žalovaného súd prvej inštancie uviedol, že z pracovnej zmluvy mal za preukázané, že v článku III, bod 8 a 16 sa strany dohodli, že na pracovnoprávne vzťahy mimo Zákonníka práce sa vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 552/2003 Z.z. o výkone práce vo verejnom záujme, zákona č. 553/2003 Z.z. a Pracovného poriadku MO SR, GŠ OS SR a ozbrojených síl SR v platnom znení, s ktorými bol žalobca oboznámený, a že ostatné práva a povinnosti zmluvných strán vyplývajúce z pracovného pomeru sa riadia príslušnými ustanoveniami Zákonníka práce, zákona č. 552/2003 Z.z., zákona č. 553/2003 Z.z., pracovným poriadkom, príslušnou kolektívnou zmluvou a ďalšími platnými predpismi. Ďalej z písomnej prípravy na vykonanie opakovaného oboznámenia zamestnancov s bezpečnosťou a ochranou zdravia pri práci z januára 2022 a z prezenčnej listiny zo dňa 24.01.2022 zistil, že žalobca bol oboznámený aj so zákazom požívať alkoholické nápoje, omamné látky a psychotropné látky na pracoviskách a priestoroch H. D. v pracovnom čase a nastupovať pod ich vplyvom do práce. Poukázal v tejto súvislosti aj na výsluchy svedkov B. O. H. a G. O., z ktorých vyplynulo, ako sú zamestnanci pravidelne na začiatku každého kalendárneho roka oboznamovaní s predpismi žalovaného. Z písomného vyjadrenia Č. G. O. zo dňa 26.08.2022 mal súd prvej inštancie za preukázané, že dňa 24.08.2022 o 18:45 hod. pred nástupom do zmeny VÚ vykonával kontrolu na test alkoholu v krvi, kde mal žalobca pozitívny výsledok. Žalobca požitie alkoholických nápojov vylúčil, ale spomenul, že berie lieky a posledné dva dni pracoval doma s farbami. Žalobcovi povedal, že vykonajú opakovanú dychovú skúšku o 15 minút a pokračoval v dychovej skúške u ďalších zamestnancov. Žalobca nejavil

viditeľné známky požitia alkoholických nápojov, no následne nepočkal na opakovanú dychovú skúšku a išiel si prebrať zbraň do skladu zbraní a munície DVÚ, čo si všimol neskôr, takže nestihol DVÚ D.. B.. O. H. informovať včas a DVÚ mu vydal zbraň. Z písomného vyjadrenia DVÚ D.. B.. O. H. zo dňa 25.8.2022 podľa súdu prvej inštancie vyplynulo, že ako dozorný VÚ bol v sklade zbraní. Po prevzatí zbrane po rozdelení zmeny v čase 19:05 hod. ihneď požiadal žalobcu, aby sa podrobil opakovanej dychovej skúške, ktorá bola s pozitívnym výsledkom. Následne žalobcovi odobral zbraň, informoval nadriadených, žiadal o náhradu do služby za žalobcu a požiadal vojenskú políciu, aby prišli vykonať dychovú skúšku, aby zistili presnú hladinu alkoholu v krvi a vylúčili poruchu testeru. Súd prvej inštancie ustálil, že tieto skutočnosti vyplynuli aj z výsluchu týchto svedkov. Záverom ešte poukázal aj na okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 08.09.2022, v ktorom D.. B.. G. T., veliteľ XX. L. D., uviedol: „Podľa platnej pracovnej zmluvy vykonávate ako dohodnutý druh práce: Zamestnanec dozornej a strážnej služby Skupiny dozornej a strážnej služby s charakteristikou práce: Ozbrojená ochrana a stráženie dôležitých objektov s veľkým množstvom výbušnín, zbraní alebo horľavín. Mojim písomným vojenským rozkazom na spresnenie vykonávania strážnej služby veliteľa XX. L. D. č. 165 zo dňa 23.8.2022 č. 1 Spresnenie určenia vojakov, zamestnancov a prostriedkov logistickej podpory do zmeny vojenského útvaru (pridelenie zbraní) na deň 24.8.2022 ako príslušník zmeny vojenského útvaru N. X (Dozorný parku techniky X) ste boli určený na deň 24.8.2022 v čase 19:00 - 07:00 hod. Dňa 24.8.2022 pri nástupe do vyššie uvedenej zmeny ste boli v čase o 18:40 hod. podrobený dychovej skúške pomocníkom dozorného XX. L. D. na prítomnosť alkoholu v dychu, ktorá bola pozitívna. Po rozdelení zmeny Vojenského útvaru XXXX D. v čase o 19:05 hod. Vám bola dozorným XX. L. D. vykonaná opakovaná skúška na prítomnosť alkoholu v dychu, opäť s pozitívnym výsledkom. Následne bola táto udalosť oznámená na oddelenie Vojenskej polície Trenčín. Keďže najbližšia hliadka vojenskej polície nebola v blízkom okolí útvaru, bola privolaná hliadka štátnej polície. Po riadne vykonanom zákonnom poučení o vykonaní dychovej skúšky, ktorú vykonali príslušníci policajného zboru Obvodného oddelenia Policajného zboru, Prešov - Sever, Vám bola v čase o 20:08 hod. vykonaná orientačná dychová skúška certifikovaným prístrojom AlcoQuant 6A20 plus, výrobné číslo 4408868 s pozitívnym výsledkom merania 0,23 mg/l (miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu) a opakovanou dychovou skúškou v čase o 20:36 hod. Vám bola nameraná hodnota 0,18 mg/l (miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu). Týmto svojím konaním ste závažne porušili pracovnú disciplínu v zmysle článku 13 ods. 3 písm. d) Pracovného poriadku MO SR, GS OSSR a OSSR, ktorý nadobudol účinnosť 1.4.2008, v znení neskorších dodatkov a s ktorým ste boli pri nástupe do zamestnania oboznámený. Podľa vyššie uvedeného Pracovného poriadku sa za závažné porušenie pracovnej disciplíny považuje aj nastúpenie zamestnanca pod vplyvom alkoholických nápojov alebo iných psychotropných alebo omamných látok do práce. Uvedené výsledky merania na zistenie alkoholu v dychu preukázali, že ste dňa 24.8.2022 nastupovali pod vplyvom alkoholických nápojov do práce. Z vyššie uvedených dôvodov s Vami v zmysle § 68 ods. 1 písm. b) zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov okamžite končím pracovný pomer dňom 8.9.2022, pretože ste porušili závažne pracovnú disciplínu. Okamžité skončenie pracovného pomeru s Vami dňom 8.9.2022 bolo vopred prerokované so zástupcami zamestnancov - Slovenským odborovým zväzom zamestnancov obrany, Závodný výbor pri XX. L. D. v zmysle § 74 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov.“ Na základe uvedeného preto dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca bol oboznámený so zákazom nastupovať do práce pod vplyvom alkoholu, ako aj s pracovným poriadkom žalovaného.

7/ Vo vzťahu k pitiu alkoholických nápojov žalobcom a nastúpeniu do služby pod vplyvom alkoholu uviedol, že znalec G.. G. L. v odbornom vyjadrení na položené otázky uviedol, že v prípade žalobcu boli dňa 24.08.2022 vykonané dve dychové skúšky certifikovaným prístrojom AlcoQuant 6020 plus, na základe ktorých je možné ustáliť, že žalobca požil alkoholické nápoje, pričom zo súdnolekárskoho hľadiska uvedená koncentrácia nemala vplyv na jeho konanie, ani vnímanie. Znalec poukázal na to, že žalobca sa nachádzal v odbúravacej fáze alkoholemickéj krivky, pričom nie je možné určiť, kedy požil alkoholické nápoje, ani nie je možné objektívne stanoviť množstvo požitých alkoholických nápojov. Na základe prepočtu z vykonanej prvej dychovej skúšky s hodnotou 0,23 mg/1 etanolu vo vydychovanom vzduchu bolo možné vypočítať, že žalobca musel vypiť najmenej 1,09 deci 40% alkoholického nápoja. Vzhľadom ku skutočnosti, že nie je zrejmé, v akom čase žalobca požíval alkoholické nápoje, uvedené množstvo vypitých alkoholických nápojov mohlo byť aj väčšie, ak by ho vypil v skoršom čase, t.j. niekoľko hodín pred vykonaním dychových skúšok. Mohlo ísť o vypitie alkoholických nápojov v čase najmenej pol hodinu pred vykonaním prvej dychovej skúšky, prípadne aj skôr. Zo súdnolekárskoho hľadiska je možné ustáliť, že žalobca požil alkoholické nápoje, avšak nebol ovplyvnený alkoholickými nápojmi, to znamená, že sa nenachádzal ani v stave podnapitosti. V prístroji na vyšetrenie etylalkoholu v dychu sa nachádza senzor, ktorý reaguje iba na prítomnosť etanolu vo vydychovanom vzduchu. Lieky ani práca s riedidlom

neovplyvňujú výsledok dychovej skúšky. Na základe uvedeného preto prvoinštančný súd vyhodnotil, že žalobca pred nástupom do služby pil alkoholické nápoje a pod vplyvom alkoholických nápojov nastúpil do služby. V tejto súvislosti ešte poukázal na to, že žalobca po zistení požitia alkoholu žalovanému neuviedol, aké lieky užíva, pričom tieto ani v priebehu súdneho konania nešpecifikoval. Lieky a práca s riedidlom pritom ani nemajú vplyv na výsledok dychovej skúšky.

8/ Súd prvej inštancie zhrnul, že v prejednávanej príhode išlo o závažné porušenie pracovnej disciplíny. Prihliadol pritom na to, že žalobca bol v službe povinný strážiť dôležité objekty s množstvom výbušnín a zbraní a vojenskú techniku vysokej hodnoty. Navyše išlo o nočnú službu, kedy je vyššie riziko krádeže a tiež vyššie požiadavky na riadne stráženie, pretože ak by došlo ku krádeži alebo k inej mimoriadnej udalosti, malo by to pre žalovaného závažné následky. Žalovaný preto nemohol umožniť nástup do služby zamestnancovi, u ktorého opakovane zistil pozitívny test na alkohol a žalovaný musel vykonať zámenu žalobcu iným zamestnancom. Skonštatoval preto, že v prípade takéhoto druhu práce a spôsobu jej vykonávania je nulová tolerancia na alkohol u zamestnanca nastupujúceho do strážnej služby. Na uvedené právne posúdenie nemá podľa súdu prvej inštancie vplyv to, že žalobca už bol v tzv. odbúravacej fáze alkoholickkej krivky a nejavil známky podnapitosti, ako ani to, že žalobca nebol obmedzený pri vykonávaní bežných činností. Uzavrel, že žalobca teda bol oboznámený s pracovným poriadkom, ktorý nastúpenie do práce pod vplyvom požitých alkoholických nápojov považuje za závažné porušenie pracovnej disciplíny, pričom sa jedná o zavinené konanie žalobcu, minimálne vo forme nedbanlivosti.

9/ Súd prvej inštancie sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu o absencii kompetencie veliteľa vojenského útvaru skončiť s ním pracovný pomer. Poukázal v tejto súvislosti na čl. 2 ods. 6 a čl. 4 ods. 1 nariadenia ministra obrany Slovenskej republiky zo dňa 20.04.2015, ktorým minister obrany na základe § 9 ods. 2 Zákonníka práce poveril príslušného veliteľa (náčelníka) zväzku alebo útvaru ozbrojených síl Slovenskej republiky konať za príslušný zväzok alebo útvary ozbrojených síl Slovenskej republiky. V zmysle tohto nariadenia sú vedúci zamestnanci v rámci poverenia oprávnení v individuálnych pracovnoprávných vzťahoch robiť v mene zamestnávateľa všetky právne úkony upravené podľa osobitných predpisov, napr. aj rozviazanie pracovného pomeru. Uzavrel, že veliteľ vojenského útvaru mal kompetenciu na okamžité skončenie pracovného pomeru so žalobcom.

10/ Zhrnul, že nakoľko k závažnému porušeniu pracovnej disciplíny zo strany žalobcu došlo dňa 24.08.2022 a žalovaný s ním okamžite skončil pracovný pomer dňa 08.09.2022, tak žalovaný dodržal zákonnú dvojmesačnú lehotu podľa § 68 ods. 2 Zákonníka práce, pričom v písomnom oznámení presne skutkovo vymedzil dôvod skončenia pracovného pomeru tak, že ho nie je možné zameniť s iným dôvodom a doručil ho žalobcovi, čím splnil predpoklady platného skončenia pracovného pomeru v zmysle § 70 Zákonníka práce. Žalobu žalobcu preto v celom rozsahu zamietol.

11/ O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal nárok na plnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

12/ Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal skutočnosťou, že žalobcovi bolo porušené právo na dostatočné a objektívne zistenie skutočného stavu veci tým, že žalovaný mu po prvej a druhej dychovej skúške odmietol vykonať odber krvi, pričom tak neurobila ani hliadka Policajného zboru SR a následne ani vojenská polícia z dôvodu časového odstupu. Mal potom za to, že žalovaný mu týmto postupom zmaril možnosť preukázať tvrdenie, že pred nástupom do služby nepožil alkoholické nápoje. Ďalej tvrdil, že výsledky dychovej skúšky môžu byť nepresné, a preto jediným spoľahlivým spôsobom ako zistiť prítomnosť alkoholu v krvi je krvná skúška. Namietal, že je to práve žalovaný ako zamestnávateľ, ktorý je povinný preukázať, že žalobca ako zamestnanec porušil pracovnú disciplínu konkrétnym správaním, že takéto porušenie je závažným porušením pracovnej disciplíny, a že sa tak stalo zavinením zamestnanca. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Sžo/86/2016, 7Sžo/28/2013 a 1CdoPr/12/2023, v ktorých dospel najvyšší súd k záveru, že každý, kto si je vedomý, že vykonanou dychovou skúškou mu bola prítomnosť alkoholu v dychu zistená neoprávnene by sa automaticky mal domáhať vykonania analýzy krvi na potvrdenie prítomnosti alkoholu v krvi. Pokiaľ potom zamestnanec tvrdí, že pred nástupom do služby nepožil alkoholické nápoje, mal ho zamestnávateľ poučiť o možnosti lekárskeho vyšetrenia odberom a vyšetrením krvi, teda presne, úplne a objektívne zistiť skutkový stav veci. Súdu prvej inštancie preto žalobca vytkol, že sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nedostatočne zaoberal otázkou, prečo mu bola znemožnená možnosť podrobiť sa odberu krvi. Vo vzťahu ku skutkovému tvrdeniu žalovaného, že žalobca sa dopustil

hrubého porušenia pracovnej disciplíny, nepočkal na opakovanú dychovú skúšku a išiel si prevziať zbraň, žalobca uviedol, že to bol práve pomocník Vojenského útvaru, Č.. G. O., ktorý postupoval v rozpore s čl. 24 ods. 6 pracovného poriadku žalovaného, keď žalobcovi nezabránil prevziať zbraň už po prvej pozitívnej orientačnej dychovej skúške na alkohol. V tejto súvislosti preto nie je podľa žalobcu pravdivé ani tvrdenie, že porušil dôležitú povinnosť člena dozornej a strážnej služby strážiť dôležité objekty s veľkým množstvom výbušnín, zbraní a horľavín. Poukázal preto na odborné vyjadrenie č. 322/2022 znalca G.. G. L., ktorý uviedol, že sa žalobca zo súdnolekárskoho hľadiska nenachádzal ani v stave podnapitosti, pričom koncentrácia alkoholu nemala vplyv na jeho konanie a vnímanie. Nie je preto dôvodná argumentácia žalovaného o možnom odcudzení horľavín a výbušnín vo vzťahu k miere závažnosti porušenia pracovnej disciplíny. Skonštatoval ešte, že na webovom sídle žalovaného sa stále nachádza neúčinná verzia pracovného poriadku. Žalovaný síce vo svojom vyjadrení zo dňa 26.09.2024 pripojil webové linky na aktuálny pracovný poriadok so všetkými 5 dodatkami, tieto ale po ich skopírovaní do webového prehliadača nie je možné otvoriť. Vyhodnotil teda, že žalovaný pracovný poriadok na svojom webovom sídle zverejnil iba formálne a sám obchádza čl. 32 ods. 1 pracovného poriadku, podľa ktorého musí byť každý zamestnanec s pracovným poriadkom oboznámený a zároveň musí byť voľne sprístupnený jeho obsah. Uvedenú skutočnosť podľa žalobcu potvrdili aj svedkovia G. O. a B.. O. H., ktorí na pojednávaní dňa 04.10.2024 síce uviedli, že boli poučení o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, avšak o obsahu a o prístupnosti k obsahu pracovného poriadku vedomosť nemali. Uzavrel, že bol zamestnancom žalovaného 5 rokov a počas celého trvania pracovného pomeru dôsledne plnil svoje pracovné povinnosti a nedopustil sa žiadneho porušenia pracovnej disciplíny ani iného pochybenia, pričom predmetné zaváhanie nebolo objektívne a dostatočne preukázané, v dôsledku čoho žalovaný neunesol dôkazné bremeno. Namietal preto, že súd prvej inštancie nezohľadnil okolnosti konkrétneho prípadu, dlhodobú bezúhonnosť žalobcu a jeho pracovnú disciplínu, čo viedlo k porušeniu zásady proporcionality, ako aj základných princípov spravodlivého zaobchádzania zakotvených v pracovnom práve.

13/ K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že nie je pravda, že odmietol vykonať odber krvi žalobcovi. Tvrdil, že vo Vojenskom útvaru XXXX D. nedisponuje zdravotníckym zariadením, ktoré by malo oprávnenie na takéto odber krvi, pričom vzhľadom na náplň práce žalobcu je zrejme, že zamestnanci žalovaného nemôžu len tak opustiť svoje pracovisko a sprevádzať podozrivého na takéto odber krvi do zdravotníckeho zariadenia. Uvedené je v kompetencii vojenskej polície, ktorá má zabezpečiť vykonanie odberu vyškoleným a oprávneným pracovníkom. V prejednávacom prípade ale nebola v blízkosti Vojenského útvaru XXXX D. žiadna hliadka vojenskej polície, preto bola privolaná hliadka štátnej polície, ktorá vykonala tretiu a štvrtú dychovú skúšku. Po príchode hliadky vojenskej polície sa však už k odberu krvi vzhľadom na časový odstup jednotlivých dychových skúšok nepristúpilo. Žalovaný ale zdôraznil, že žalobcovi boli vykonané 4 dychové skúšky a všetky vyšli s pozitívnym výsledkom, pričom rozstup medzi prvou a poslednou dychovou skúškou bol skoro 2 hodiny. V tejto súvislosti ešte poukázal na odborné vyjadrenie znalca G.. G. L., ktorý uviedol, že žalobca musel vypiť väčšie množstvo alkoholických nápojov v čase pred vykonaním prvej orientačnej dychovej skúšky, nakoľko v prístroji na vyšetrenie etylalkoholu v dychu sa nachádza senzor, ktorý reaguje iba na prítomnosť etanolu vo vydychovanom vzduchu. V tejto súvislosti ešte znalec aj orientačne vypočítal, že žalobca mal pri prvej orientačnej dychovej skúške výsledok 0,36 mg/l, čo znamená podnapitosť, a teda je možné predpokladať, že v deň nástupu do práce požil väčšie množstvo alkoholu a v čase nástupu do práce už „trzevzel“, čím podľa žalovaného žalobca závažne porušil pracovnú disciplínu. Namietal tvrdenie žalobcu, že žalovaný sa dopustil nesprávneho postupu, keď mu umožnil prevziať si zbraň. Skonštatoval, že žalobca nepočkal napriek vyzvaniu na vykonanie druhej dychovej skúšky a sám si šiel prevziať zbraň, čo potvrdili vo svojich písomných vyjadreniach a svedeckých výpovediach svedkovia G. O. a B.. O. H.. Svedok G. O. uviedol, že nemal možnosť zabrániť žalobcovi prevziať si zbraň po výzve, aby počkal na vykonanie druhej dychovej skúšky, čo potvrdil aj svedok B.. O. H., ktorý uviedol, že je zvykom, že ak k nemu do skladu zbraní príde zamestnanec žalovaného po vykonaní dychovej skúšky, má sa za to, že jeho dychová skúška bola negatívna. Svedok B.. O. H. ale hneď po upozornení, že žalobca vykonal dychovú skúšku s pozitívnym výsledkom, žalobcovi zbraň odobral a postupoval podľa interných predpisov žalovaného. Ďalej žalovaný konštatoval, že žalobcu poučil o platnom pracovnom poriadku so všetkými 5 dodatkami už pri nástupe do práce, čo dokazuje jeho vlastnoručný podpis na pracovnej zmluve zo dňa 31.03.2017. Navyše poučenie o príslušných platných právnych predpisoch s dôrazom na dodržiavanie pravidiel bezpečnosti pri práci sa každoročne vykonáva aj v jednotlivých vojenských útvaroch na začiatku každého kalendárneho roka, pričom takéhoto poučenia sa každý rok zúčastňoval aj samotný žalobca, naposledy dňa 24.01.2022. Uzavrel, že žalobca sa dopustil závažného porušenia pracovnej disciplíny, nakoľko bol povinný v zmysle pracovnej zmluvy strážiť dôležité objekty s veľkým

množstvom výbušnín, zbraní alebo horľavín, pričom sa tohto porušenia dopustil počas nočnej služby, kedy je najväčší predpoklad na odcudzenie takýchto materiálov nepovolanými osobami. Odvolaciemu súdu preto navrhol, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

14/ Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k jeho odvolaniu zopakoval, že už od vykonania prvej orientačnej dychovej skúšky sa domáhal odberu krvi, ku ktorému ale nedošlo vzhľadom na dlhý časový odstup, ktorý uplynul od vykonania prvej orientačnej dychovej skúšky po príchod hliadky vojenskej polície o 23:00 hod.. Konštatoval v tejto súvislosti nesprávny postup kompetentných osôb žalovaného, ktoré mali žalobcu riadne poučiť o možnosti vyvrátenia podozrenia na prítomnosť alkoholu v dychu vykonaním krvnej skúšky, a to aj keby si ju mal zabezpečiť sám. Mal potom za to, že Vojenský útvar XXXX D. nemá vypracovaný postup ako postupovať v prípade pozitívnej dychovej skúšky v prípade požiadavky podozrivej osoby, ktorá popiera požitie alkoholu a domáha sa odberu krvi. Opäť citoval z odborného vyjadrenia č. 322/2022 znalca G.. G. L., ktorý pripustil, že žalobca síce požil alkoholické nápoje, ale zo súdnolekárskeho hľadiska nebol ovplyvnený alkoholom, pričom koncentrácia alkoholu nemala vplyv na jeho konanie a vnímanie. V tejto súvislosti ešte poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 9Co/53/2014 zo dňa 25.09.2014, podľa záverov ktorého zamestnávateľ dôkazne nepreukázal použitie alkoholu zamestnancom, ak po nameraní minimálnej hodnoty alkoholu v dychu a po námietke zamestnanca, že alkohol nepožil, neuskutočnil a sám nezabezpečil aj dôkaz vo forme odberu krvi alebo moču s cieľom preukázania alkoholu zamestnancom. Navyše hladina alkoholu v krvi vo výške 0,104 promile nemôže z psychického a fyzického hľadiska ovplyvniť organizmus zamestnanca. Pri skúmaní okamžitého skončenia pracovného pomeru je preto potrebné skúmať tzv. faktickú opitost', teda preukázanie negatívneho vplyvu alkoholu na výkon práce zamestnanca. Žalobca preto vyjadril názor, že vo vzťahu k určaniu intenzity porušenia pracovnej disciplíny je potrebné považovať to, aké hodnoty boli žalobcovi namerané v čase, kedy mal vykonávať svoje pracovné povinnosti.

15/ Žalovaný vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu zopakoval, že prítomnosť alkoholu v dychu žalobcu bola preukázaná až 4 dychovými skúškami, pričom aj znalec G.. G. L. konštatoval, že žalobca preukázateľne požil alkoholické nápoje a pod ich vplyvom nastúpil do práce. Uvedené konanie je podľa žalovaného závažným porušením pracovnej disciplíny s poukazom na náplň práce žalobcu strážiť dôležité objekty s množstvom výbušnín, zbraní alebo horľavín, ako aj s poukazom na čl. 13 ods. 3 písm. b) pracovného poriadku žalovaného, o znení ktorého bol žalobca riadne poučený už pri nástupe do práce. V ďalšom už len žalovaný zopakoval svoje predošlé vyjadrenia.

16/ Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania podľa ust. § 379 a ust. § 380 ods. 1 CSP, túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 385 ods. 1 CSP) a rozsudok verejne vyhlásil podľa ust. § 378 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP, viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (ust. § 383 CSP), pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom.

17/ Žalobcov podstatný a jediný relevantný argument v odvolaní spočíval v tvrdení, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil, že pred nástupom do služby požil alkoholické nápoje v dôsledku čoho sa potom dopustil závažného porušenia pracovnej disciplíny. Žalobca mal za to, že výsledky dychovej skúšky môžu byť nepresné, a preto sa domáhal vykonania odberu krvi, ktorý jediný podľa neho mohol preukázať, či v skutočnosti mal v čase nástupu do služby alkohol v krvi, a či tento obsah ovplyvnil po stránke psychickej a fyzickej jeho organizmus. Nakoľko mu žalovaný odmietol odobrať krv za účelom preukázania danej skutočnosti, neuniesol tak dôkazné bremeno a nemôže potom tvrdiť, že sa žalobca dopustil závažného porušenia pracovnej disciplíny.

18/ S touto odvolacou argumentáciou sa odvolací súd nestotožňuje.

19/ Úvodom považuje odvolací súd za potrebné vysvetliť, že okamžité skončenie pracovného pomeru je jednostranný právny úkon účastníka pracovného pomeru adresovaný druhému účastníkovi tohto pomeru, ktorý smeruje k skončeniu pracovného pomeru. Zákon pre platnosť tohto právneho úkonu predpisuje formálne a obsahové náležitosti. Okamžité skončenie pracovného pomeru medziiným musí byť písomné a doručené, zamestnávateľ v ňom môže uplatniť iba dôvod uvedený v Zákonníku práce, ktorý v ňom musí skutkovo vymedziť tak, aby ho nebolo možné zameniť s iným dôvodom. Uvedený dôvod sa nesmie dodatočne meniť (§ 70 Zákonníka práce). Z ustanovenia § 15 Zákonníka práce vyplýva, že prejav vôle treba vykladať tak, ako to so zreteľom na okolnosti, za ktorých sa urobil, zodpovedá dobrým mravom. Platnosť právnych úkonov (vrátane pracovnoprávných úkonov vedúcich k skončeniu pracovného pomeru) je potrebné posudzovať so zreteľom na okolnosti, za ktorých bol právny úkon urobený. Dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru musí byť v písomnom okamžitom skončení pracovného pomeru uvedený tak, aby bolo zrejmé, aké sú skutočné dôvody, ktoré vedú druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu k tomu, že rozvážuje pracovný pomer, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavovať, t.j. ktorý zákonný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru

uplatňuje, a aby bolo zabezpečené, že uplatnený dôvod nebude možné dodatočne meniť. K splneniu hmotnoprávnej podmienky platného okamžitého skončenia pracovného pomeru je teda potrebné, aby dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru bol určitým spôsobom konkretizovaný uvedením skutočností, v ktorých účastník vidí naplnenie zákonného dôvodu tak, aby nemohli vzniknúť pochybnosti, z ktorého dôvodu sa pracovný pomer okamžite končí. Skutočnosti, ktoré sú dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru, nie je potrebné rozvádzať do všetkých podrobností, pretože pre neurčitost' a nezrozumiteľnosť prejavu vôle je okamžité skončenie pracovného pomeru neplatné len vtedy, kedy by sa nedalo ani výkladom prejavu vôle zistiť, prečo bol pracovný pomer okamžite skončený (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/1033/2015 zo dňa 27.04.2017).

20/ Zákonník práce teda pre platnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru vyžaduje splnenie formálnych a obsahových náležitostí, a síce, písomnú formu, doručenie zamestnancovi, skutkovo dostatočne vymedzený dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru, ktorý nemožno dodatočne meniť, prerokovanie okamžitého skončenia zo strany zástupcov zamestnancov a dodržanie dvojmesačnej subjektívnej a jednoročnej objektívnej lehoty, odkedy sa zamestnávateľ dozvedel o závažnom porušení pracovnej disciplíny.

21/ Odvolací súd konštatuje, že žalovaný dodržal všetky vyššie uvedené podmienky pre platnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobcom. Žalovaný sa o dôvode na okamžité skončenie pracovného pomeru (alkohol v dychu žalobcu na pracovisku) dozvedel dňa 24.08.2022, pričom okamžité skončenie pracovného pomeru mu doručil dňa 08.09.2022, teda v subjektívnej dvojmesačnej lehote. V okamžitom skončení pracovného pomeru podľa názoru odvolacieho súdu, v zhode so závermi súdu prvej inštancie, žalovaný dostatočne skutkovo vymedzil konanie žalobcu, ktorým závažným spôsobom porušil pracovnú disciplínu tak, že nastúpil do práce pod vplyvom alkoholu, čo mal žalovaný za preukázané 4 dychovými skúškami vykonanými v dostatočných časových rozstupoch. Zároveň žalobcu informoval, že s ním v dôsledku uvedeného závažného porušenia pracovnej disciplíny okamžite končí pracovný pomer z dôvodu podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce. Žalovaný napokon preukázal aj to, že okamžité skončenie pracovného pomeru prerokoval so zástupcami zamestnancov, Slovenským odborovým zväzom zamestnancov obrany, so Závodným výborom pri XX. L. D. (dňa 02.09.2022), ktorý s okamžitým skončením pracovného pomeru žalobcu vyjadril súhlas.

22/ Vo vzťahu k samotnému porušeniu pracovnej disciplíny žalobcom a skúmaniu jej intenzity odvolací súd uvádza, že povinnosť dodržiavať pracovnú disciplínu patrí k základným povinnostiam zamestnanca vyplývajúcim z pracovného pomeru (§ 47 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce) a spočíva v plnení povinností stanovených právnymi predpismi (najmä § 81 a § 82 Zákonníka práce), pracovným poriadkom, pracovnou zmluvou alebo pokynom nadriadeného vedúceho zamestnanca. Ak má byť porušenie pracovnej disciplíny právne postihnutelné ako dôvod na skončenie pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa, musí byť toto porušenie pracovných povinností zo strany zamestnanca zavinené (aspoň z nebanlivosti) a musí dosahovať určitý stupeň intenzity. Zákonník práce pre účely skončenia pracovného pomeru rozlišuje medzi menej závažným porušením pracovnej disciplíny a závažným porušením pracovnej disciplíny. Porušenie pracovnej disciplíny najvyššej intenzity (závažné porušenie), je dôvodom pre okamžité skončenie pracovného pomeru alebo pre výpoveď z pracovného pomeru (§ 68 ods. 1 písm. b/ a § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce). Tieto pojmy, napriek tomu, že od ich vymedzenia závisí možnosť a rozsah postihu zamestnanca, Zákonník práce nedefinuje a ani neustanovuje, z akých hľadísk je potrebné pri ich posudzovaní vychádzať (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/1033/2015 zo dňa 27.04.2017). Jedným zo základných hľadísk pri rozhodovaní o postihu za porušenie pracovnej disciplíny je intenzita porušenia pracovnej disciplíny. Hodnotenie intenzity porušenia pracovnej disciplíny závisí od konkrétnych okolností a ovplyvňuje ho tak osoba zamestnanca, jeho doterajší postoj k plneniu pracovných povinností, spôsob a intenzita porušenia konkrétnych pracovných povinností, ako aj situácia, v ktorej k porušeniu došlo, dôsledky porušenia pre zamestnávateľa, či konanie zamestnanca spôsobilo zamestnávateľovi škodu a pod. (rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/173/2006, 1Cdo/80/2007, 3Cdo/218/2007).

23/ Žalobca teda namietal, že neodobratím krvi za účelom preukázania, že pred nástupom do služby nepožil alkohol mu bolo odopreté právo na obhajobu, a keďže dychová skúška je nepresná, žalovaný neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal mu, že závažne porušil pracovnú disciplínu. S touto argumentáciou však nemožno súhlasiť. V konaní bolo predsa preukázané, že žalobca v priebehu dňa 24.08.2022 v časovom rozpätí od 18:40 hod. do 20:36 hod. vykonal celkovo 4 dychové skúšky na prítomnosť alkoholu v dychu. Konkrétne boli dychové skúšky na prítomnosť alkoholu v dychu realizované v časoch 18:40, 19:05, 20:08 a 20:30 hod.. Hoci prvé dve dychové skúšky boli len orientačné, nakoľko neukazovali konkrétnu hladinu miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu, ale ukazovali len výsledok pozitívne/negatívne, správnosť týchto dvoch meraní bola následne potvrdená

dvomi dychovými skúškami uskutočnenými hliadkou policajného zboru prostredníctvom certifikovaného prístroja AlcoQuant 6020 plus. Jediná obrana žalobcu voči prítomnosti alkoholu v dychu spočívala v tvrdení, že ráno pred nástupom do služby užil bližšie nešpecifikované lieky, a že dva dni predtým farbíl kovový plot, v dôsledku čoho prichádzal do styku s farbou, acetónom a riedidlom. Táto argumentácia bola ale vyvrátená v odbornom vyjadrení č. 322/2022 zo dňa 02.09.2022 vypracovanom znalcom G.. G. L., v ktorom sa konštatuje, že lieky ani práca s riedidlom neovplyvňujú výsledok dychovej skúšky, nakoľko v danom prístroji sa nachádza senzor, ktorý reaguje iba na prítomnosť etanolu vo vydychovanom vzduchu. Navyše, žalobca v priebehu celého konania skutkovo nekonkretizoval, aké konkrétne lieky užil a toto svoje tvrdenie nepodložil ani dôkazne. Navyše sa v predmetnom odbornom vyjadrení G.. L. uvádza, že na základe prepočtu z prvej dychovej skúšky v čase o 20.08 hod. s hodnotou 0,23 mg/1 etanolu vo vydychovanom vzduchu bolo možné vypočítať, že žalobca musel vypíť najmenej 1,09 dcl. 40% alkoholického nápoja, avšak nakoľko nie je zrejmé, v akom čase žalobca požil alkoholické nápoje, tak toto množstvo mohlo byť aj väčšie, ak by ho vypil v skoršom čase. Z uvedeného podľa odvolacieho súdu nad mieru akýchkoľvek pochybností vyplýva, že žalobca pred nástupom do služby požil alkoholické nápoje a pod ich vplyvom následne nastúpil do práce.

24/ V otázke ustálenia toho, či sa v prejednávacom prípade jedná o porušenie pracovnej disciplíny v takej intenzite, že ho možno hodnotiť ako závažné, je potrebné prihliadnuť na osobu žalobcu, postoj k plneniu pracovných úloh, ako aj na situáciu, v ktorej k porušeniu došlo a dôsledky tohto porušenia pre žalovaného. V judikatúre je už ustálené, že požívanie alkoholu na pracovisku alebo počas pracovného času aj v menšom množstve, prípadne nástup do zamestnania pod ich vplyvom môžu byť považované za závažné porušenie pracovnej disciplíny, a teda môžu byť dôvodom aj na okamžité skončenie pracovného pomeru (porovnaj R 39/1998).

25/ V konaní bolo preukázané, že žalobca pracoval na pozícii dozornej a strážnej služby, skupiny dozornej a strážnej služby a náplňou jeho práce bola ozbrojená ochrana a stráženie dôležitých objektov s veľkým množstvom výbušnín, zbraní alebo horľavín. Osobitne odvolací súd poukazuje na to, že už len stráženie objektu výbušnín, zbraní alebo horľavín predstavuje samo o sebe rizikóvu činnosť, ktorá si vyžaduje vysokú mieru koncentrácie a pozornosti. Závažnosť celej situácie zväčšuje aj tá skutočnosť, že táto práca sa vykonáva so zbraňou, pričom žalobca v rozhodnom čase aj bol ozbrojený (aj po pozitívnej dychovej skúške si zbraň sám vyzdvihol). Odvolací súd preto súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že pri pracovnej náplni žalobcu (stráženie objektu výbušnín, zbraní a streliva), navyše vyžadujúcej si zbraň, nie je možné tolerovať akúkoľvek prítomnosť alkoholu v organizme takéhoto zamestnanca (ide teda o nulovú toleranciu alkoholu). Nemožno sa preto stotožniť s argumentáciou žalobcu, že v prejednávacom prípade je potrebné skúmať tzv. faktickú opitnosť, nakoľko hladina alkoholu v dychu žalobcu bola tak nízka, že ani podľa vyššie uvedeného odborného vyjadrenia táto nemala vplyv na jeho konanie a ani vnímanie, a preto nemohol závažne porušiť pracovnú disciplínu. Opätovne odvolací súd poukazuje na to, že žalobca vykonával svoju prácu ozbrojený a strážil objekt s veľkým množstvom výbušnín, zbraní alebo horľavín. Závažnosť porušenia pracovnej disciplíny preto nemôže znížiť ani to, že žalobca si až do dňa 24.08.2022 dôsledne plnil svoje pracovné povinnosti a nedopustil sa žiadneho porušenia pracovnej disciplíny ani iného pochybenia. Nemožno pritom opomenúť ani tú skutočnosť, že pokiaľ by žalovaný vyhodnotil toto konanie žalobcu za menej závažné porušenie pracovnej disciplíny, resp. by to nevyhodnotil ako porušenie pracovnej disciplíny a uspokojil sa s vysvetlením žalobcu, že alkohol v dychu bol spôsobený užitými liekmi a prácou s riedidlom a acetónom, týmto konaním žalovaného mohla byť ohrozená celková pracovná disciplína u žalovaného, s možným fatálnym následkom, čo je neprípustné.

26/ Odvolací súd sa napokon nestotožnil ani s argumentáciou žalobcu, že neumožnením odberu krvi zo strany žalovaného bolo porušené jeho právo na obhajobu, a že prístroj na meranie alkoholu v dychu je nepresný, v dôsledku čoho žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania závažného porušenia pracovnej disciplíny žalobcom. Táto argumentácia žalobcu nemôže obstáť v situácii, kedy sám žalovaný, resp. ním poverení zamestnanci realizovali 2 dychové skúšky, ktoré boli následne potvrdené ďalšími dvomi dychovými skúškami realizovanými hliadkou policajného zboru prostredníctvom certifikovaného prístroja na meranie alkoholu v dychu, pričom všetky vyšli s pozitívnym výsledkom. Z uvedeného je potom zrejmé, že žalovaný mal spoľahlivo a bezpečne preukázaný skutkový stav, že žalobca nastúpil do práce pod vplyvom alkoholu, teda v pracovnej dobe bol u neho zistený alkohol, a to dvoch po skúškach alkoholového testu a po dvoch vykonaných dychových skúškach príslušníkmi policajného zboru. Okolnosť, že odber krvi nebol v danom čase možný, a to z objektívnych príčin, ktoré žalovaný objasnil, nemôže negovať konanie žalovaného a jeho následky. Podľa názoru odvolacieho súdu 4 dychové testy vykonané rôznymi prístrojmi sú dostatočným dôkazom preukazujúcim porušenie pracovnej disciplíny žalobcu, a to závažným spôsobom. Žalobca pritom neprodukoval v konaní žiaden dôkaz, ktorým by spochybnil správnosť údajov o množstve miligramu etanolu na liter

vydychovaného vzduchu nameraného prístrojom AlcoQuant 6020 plus a napokon ani dôkaz o užití konkrétnych liekov, ktoré jeho na alkohol pozitívnu dychovú skúšku (ako tvrdil) mohli zapríčiniť (výpis zo zdravotnej karty, lekárske potvrdenie, atď). Navyiac, žiadny právny predpis neurčuje, aký druh detekčného prístroja sa má použiť. S poukazom na uvedené teda odvolací súd uzavrel, že žalovaný mal v dostatočnej miere zistený skutkový stav, ktorý bol podložený odbornými meraniami prostredníctvom certifikovaného prístroja a znaleckým posudkom a tak uniesol dôkazné bremeno o závažnom porušení pracovnej disciplíny zo strany žalobcu a o dôvodnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru so žalobcom.

27/ Nad rámec ešte odvolací súd uvádza, že hoci súd pri posudzovaní stupňa intenzity porušenia pracovnej disciplíny nie je viazaný tým, ako zamestnávateľ vo svojom pracovnom poriadku (alebo v inom internom predpise) hodnotí určité konanie svojho zamestnanca (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/17/2011), tak aj samotný žalovaný vo svojom platnom a účinnom pracovnom poriadku vymedzil, že za závažné porušenie pracovnej disciplíny sa považuje, okrem iného, nastúpenie do služby pod vplyvom alkoholu. Žalobca bol o znení tohto pracovného poriadku oboznámený, čo vyplýva z jeho pracovnej zmluvy. Naposledy bol pritom oboznámený so znením pracovného poriadku dňa 24.01.2022, ako vyplýva z písomnej prípravy na vykonanie opakovaného oboznámenia zamestnancov s bezpečnosťou a ochranou zdravia pri práci z januára 2022 a z prezenčnej listiny zo dňa 24.01.2022. Okolnosť, že nástup na pracovisko pod vplyvom alkoholu je závažným porušením pracovnej disciplíny je notoriou, o to viac, ak k tomu došlo na pracovisku výbušnín a streliva u pracovníka, ktorého pracovnou náplňou je takýto objekt strážiť, a to so zbraňou. Ide teda o skutkový stav odôvodňujúci okamžité skončiť pracovný pomer so žalobcom postupom podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce (pozri aj Uznesenie NS SR sp. zn. 1CdoPr 12/2023 zo dňa 25.09.2024).

28/ Nakoľko obsah odvolacej argumentácie žalobcu nebol spôsobilý spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

29/ O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Nakoľko plne procesne úspešnému žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd mu z dôvodu procesnej ekonómie nárok na ich náhradu nepriznal (7Cdo 14/2018, R 72/2018).

30/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je: a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).